

Sygn. akt VI P 291/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Young
Protokolant:	protokolant sądowy Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2015 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy I. P.

przeciwko (...) Sp. z o.o. Sp.k. w K.

o wynagrodzenie

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. Z o.o. Sp. K. w K. na rzecz powódki I. P. kwotę 906,17 zł (dziewięćset sześć złotych 17/100) netto tytułem wynagrodzenia za marzec 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.04.2013r. do dnia zapłaty

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza

III. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku kwotę 46 zł (czterdzieści sześć złotych) tytułem opłaty od pozwu od obowiązku uiszczenia której powódka była zwolniona

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Sygn. Akt VI P 291/15

UZASADNIENIE

Powódka I. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. Spółki komandytowej z siedzibą w K. kwoty 1.068,85 złotych netto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż w okresie od 1 marca 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę przez pozwanego na pełen etat w charakterze przedstawiciela handlowego. Na wynagrodzenie składało wynagrodzenie zasadnicze 3500 złotych brutto oraz premia uznaniowa. Powódka rozwiązała z pozwanym umowę o pracę za porozumieniem stron z dniem 31 marca 2013 r. Za ostatni miesiąc wykonywania pracy powódka otrzymała 1.442,67 złotych zamiast 2.435,88 złotych netto. W konsekwencji do zapłaty pozostaje wciąż 1.062,68 złotych netto. Nadto w związku z wypłatą wynagrodzenia za marzec w 22 dni po terminie, powódka wniosła też o zapłatę kwoty 6,17 złotych tytułem odsetek ustawowych.

W dniu 2 marca 2015 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym w całości uwzględnił roszczenia powódki (k. 12).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, iż powódka świadczyła na jego rzecz pracę w okresie od 1 marca 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. oraz że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło za porozumieniem stron. Wskazał, iż w związku z wykonywanymi przez powódkę obowiązkami powierzył jej sprzęt służbowy w postaci: samochodu osobowego, telefonu komórkowego, laptopa służbowego oraz tabletu. W dniu 26 marca 2013 r. strony spisały protokół zdawczo – odbiorczy w/w sprzętu w związku z zakończeniem przez powódkę współpracy z pozwanym. W protokole strony stwierdziły, iż zwracany tablet, którego wyłącznym użytkownikiem była powódka, posiada uszkodzenia w postaci popękanego wyświetlacza. Powódka w protokole tym złożyła oświadczenie, iż zobowiązuje się do pokrycia kosztów naprawy tabletu, które poniósł pozwany w wysokości 900 złotych brutto. Nadto pozwany wskazał, iż powódka nie rozliczyła się w pełni z zaliczek pieniężnych jakie otrzymała od pozwanego z związku z pełnieniem obowiązków służbowych na kwotę 162,68 złotych. Wskazane powyżej kwoty zostały potrącone z ostatniego wynagrodzenia powódki.

Na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2015 r. powódka cofnęła pozew co do kwoty 162,68 złotych wynikającej z nierozliczonych przez nią zaliczek oraz zmieniła powództwo rezygnując ze skapitalizowanych odsetek i wskazując, iż domaga się odsetek od dnia wymagalności do dnia zapłaty. Pozwany oświadczył, iż na cofnięcie pozwu wyraża zgodę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka I. P. była zatrudniona w pozwanej spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w G. w okresie od 1 marca 2012r. do 31 05 2012r. na podstawie umowy o pracę na okres próbny , , od 1 06 2012r. do 31 12 2012r. na czas określony , zaś 1 stycznia 2013 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku przedstawiciela handlowego. Zgodnie z umową pracę wynagrodzenie powódki wynosiło 3500,00 złotych brutto miesięcznie plus premia uznaniowa. Stosownie do regulaminu wynagradzania wynagrodzenie płatne było powódce z dołu do 10 dnia następnego miesiąca na jej konto bankowe.

Okoliczności bezsporne.

W celu prawidłowego wykonywania obowiązków służbowych powódce powierzone zostało mienie w postaci: samochodu służbowego C. (...), telefonu komórkowego N. (...), laptopa H. (...), tabletu S. Model(...)

Okoliczność bezsporna.

Z dniem 31 marca 2013 roku umowa o pracę pomiędzy powódką o pozwanym uległa rozwiązaniu za porozumieniem stron.

Okoliczność bezsporna.

W związku z planowanym zakończeniem umowy o pracę w dniu 26 marca 2013 r. powódka zdała powierzony jej sprzęt należący do pozwanego. W protokole zdawczo – odbiorczym w uwagach do stanu technicznego tabletu S. wskazano, iż jest on uszkodzony tj. ma popękany ekran. Powódka pod protokołem złożyła w formie pisemnej oświadczenie, iż **zobowiązuje się do poniesienia kosztów naprawy uszkodzonego tabletu lub przejęcia karty sim wraz tabletem i zobowiązaniami** do O.. Oświadczenie to zostało przez nią własnoręcznie podpisane.

Dowód: protokół zdawczo – odbiorczy z dnia 26 marca 2013 r. – k. 21.

W dniu 23 kwietnia 2013 r. przelewem na jej rachunek bankowy powódka otrzymała wynagrodzenie za ostatni miesiąc pracy – marzec 2013 r. w wysokości 1.442,67 złotych netto.

Dowód: potwierdzenie przelewu – k. 4.

Powódka pismem z dnia 18 grudnia 2013 r. wezwała bezskutecznie pozwanego do zapłaty zaległego wynagrodzenia za miesiąc marzec 2013 r w kwocie 1.062,67 złotych netto wraz z ustawowymi odsetkami.

Dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 3.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy i zgromadzonych w aktach osobowych powódki , które nie noszą śladów podrobienia, ani przerobienia, a strony nie kwestionowały ich autentyczności i treści. Dokumenty te i stanowiące kserokopie dokumentów prywatnych w rozumieniu art. 245 k.p.c., Sąd włączył je do materiału dowodowego traktując w oparciu o przepis art. 308 k.p.c. jako dowód z wizerunku dokumentów odwzorowujących oryginał. Strony nie kwestionowały zgodności tych kserokopii z oryginalnymi dokumentami.

Sąd zważył, co następuje:

W zakresie podtrzymywanym przez powódkę, powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 80 k.p. pracownikowi zatrudnionemu w warunkach art. 22 § 1 k.p. za wykonywaną pracę należy się wynagrodzenie. Jest to konstytutywny element stosunku pracy odróżniający go choćby od wolontariatu, w ramach którego wolontariusze wykonują określone czynności nie dostając w zamian wynagrodzenia. Ma to też takie znaczenie, że wynagrodzenia nie można się zrzec (art. 84 k.p.), a wypłata przez pracodawcę wynagrodzenia należy do najistotniejszych elementów stosunku pracy jako świadczenie wzajemne w stosunku do wykonanej pracy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał , że należne powódce wynagrodzenie powinno zostać uwzględnione we wskazywanej przez nią ostatecznie wysokości.

Powódka po ostatecznym sprecyzowaniu swoich roszczeń domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty 906,17 złotych netto tytułem wynagrodzenia za marzec 2013 r. wraz ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności tj. od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty.

Bezsporny w niniejszej sprawie był fakt, iż powódkę łączyła z poznanym umowa o pracę na czas nieokreślony o wskazanej powyżej treści oraz fakt powierzenia powódce mienia z obowiązkiem wyliczenia się, w skład którego wchodził m. in tablet marki S., który powódka zwróciła w stanie uszkodzonym (z pękniętym ekranem). Poza sporem pozostawał również fakt, iż pozwany dokonał we własnym zakresie naprawy tabletu, a kosztami obciążył powódkę i potrącił z jej wynagrodzenia za ostatni miesiąc pracy – marzec 2013 r. koszty tej naprawy w kwocie 900 złotych. Spornym pozostawał fakt , czy pozwany mógł z wynagrodzenia powódki dokonać takiego potrącenia.

Potrącenie takie było zdaniem Sądu niedopuszczalne. Stosownie do treści art. 87 § 1 i 7 k.p. z wynagrodzenia za pracę – po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych – podlegają potrąceniu tylko następujące należności: sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych, sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne, zaliczki pieniężne udzielone pracownikowi, kary pieniężne przewidziane w art. 108 k.p. oraz kwoty wypłacone w poprzednim terminie płatności za okres nieobecności w pracy, za który pracownik nie zachowuje prawa do wynagrodzenia.

Powyższe regulacje zawierają zamknięty katalog sytuacji, które upoważniają pracodawcę do dokonywania potrąceń z wynagrodzenia za pracę bez zgody pracownika.

Natomiast zgodnie z treścią art. 91 § 1 k.p., należności inne niż wymienione w art. 87 § 1 i 7 k.p. mogą być potrącane z wynagrodzenia pracownika tylko za jego zgodą wyrażoną na piśmie .

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego stwierdzić należy, że powódka nie wyraziła zgody na piśmie na dokonanie takiego potrącenia z wynagrodzenia za miesiąc marzec 2013 r. Za wyrażenie takiej zgody nie można uznać oświadczenia złożonego przez powódkę w protokole zdawczo – odbiorczym z dnia 26 03 2013r. W oświadczeniu tym powódka wyraziła jedynie wolę pokrycia kosztów naprawy tabletu nie wskazując, że zgadza się na potrącenie kosztów naprawy z jej wynagrodzenia.

Por. **Wyrok** Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2004 r. sygn. Akt **I PK 529/03 „Wyrażenie zgody przez pracownika na dokonywanie potrąceń z jego wynagrodzenia bez świadomości wielkości długu i istnienia przesłanek odpowiedzialności jest nieważne.” Pr.Pracy 2004/10/35, M.P.Pr.-wkl. 2005/1/4, M.Prawn. 2005/3/164** z uzasadnieniem wyroku „przepisy poświęcone ochronie wynagrodzenia należy interpretować mając na uwadze ich gwarancyjny charakter, wyrażający się w zapewnieniu pracownikowi i jego rodzinie środków utrzymania. Pracownik nie może zrzec się prawa do wynagrodzenia (art. 84 kp), a dopuszczalność dokonywania potrąceń obciążających go należności została uregulowana ustawowo. Zamknięty katalog należności, które podlegają potrąceniu z wynagrodzenia, zawiera art. 87 § 1 kp. Przepis ten określa kolejność potrąceń oraz - co w rozpatrywanej sprawie szczególnie istotne - granice, do jakich potrącenia są dopuszczalne. Z tego przepisu wynika w sposób niewątpliwy zakaz potrącania "całego" wynagrodzenia. Do przepisu art. 87 nawiązuje art. 91 kp, który stanowi, że należności inne niż wymienione w art. 87 § 1 i 7 mogą być potrącone z wynagrodzenia pracownika tylko za jego zgodą wyrażoną na piśmie. Przepisu tego nie można interpretować w sposób naruszający podstawowe zasady prawa pracy, tak jak to miało miejsce w rozpatrywanej sprawie. **Zgoda pracownika, o jakiej mowa w art. 91 kp, nie może być "blankietowa", czyli dokonana bez odniesienia się do konkretnej, znanej już należności oraz do skonkretyzowanej kwoty. Nie może być ważne ani skuteczne wyrażenie przez pracownika zgody na potrącenie z jego wynagrodzenia niedoborów, które mogą powstać w przyszłości, bez względu na to, kto je spowodował i w jakiej wysokości.** Reguły wykładni sprzeciwiają się takiemu rozumieniu art. 91 kp, które pozwalałoby pracodawcy na sprzeczne z jego podstawowym obowiązkiem i zasadami prawa pracy postępowanie oraz na obchodzenie ram potrąceń określonych w art. 87 kp. Sąd Najwyższy odwołał się też do wspomnianej już uchwały Sądu Najwyższego, sygn. I PZP 41/94, i w pełni podzielił wyrażony w niej pogląd, że sprzeczne z art. 91 kp jest wyrażenie zgody przez pracownika na dokonywanie potrąceń z jego wynagrodzenia bez świadomości wielkości długu i przesłanek odpowiedzialności.”

Sąd orzekający w sprawie niniejszej w całości podziela przytoczoną argumentację Sadu Najwyższego uznając potrącenie kosztów naprawy tabletu z wynagrodzenia powódki za marzec 2013r. za niedopuszczalne, albowiem powódka nie wyraziła zgody na potrącenie, w szczególności nie знаła i nie zgadzała się kwotę potrącenia za naprawę tabletu.

Z tych względów Sąd zasądził potrąconą kwotę 906,17 zł netto odejmując od kwoty pierwotnego żądania 1068, 85 zł kwotę 162, 68zł co do której powódka cofnęła pozew w związku z rozliczeniem zaliczek na mocy art. 80 kp w zw. Z art.87 par. 1 i 7 kp i art. 91 kp a contrario .

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł od przekonania, że należne powódce wynagrodzenie powinno zostać uwzględnione we wykazywanej przez nią wysokości na mocy art. 80 k.p.

Z uwagi na to, że wynagrodzenie miało być płatne na zasadach ogólnych do 10-tego dnia następnego miesiąca, odsetki od zasądzonej kwoty na podstawie art. 481 k.c. i art. 455 k.c. w zw. z art. 300 k.p. oraz na podstawie art. 85 § 2 k.p. przyznane zostały od 11 kwietnia.2013 r. (punkt I wyroku).

Sąd stosownie do przepisu art. 203 § 1 i 4 k.p.c. i 355 § 1 k.p.c. i art. 469 kpc umorzył postępowanie co do kwoty 162,68 zł i części odsetek, wobec cofnięcia pozwu w tym zakresie w toku procesu przez Powódkę i wyrażenie na powyższe zgody przez stronę Pozwaną, uznając, że cofnięcie pozwu w tej części nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierzało do obejścia prawa.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 46 zł tytułem opłaty, od obowiązku uiszczenia której powódka z mocy ustawy była zwolniona , koszty nieuiszczonej opłaty obciążają stronę pozwaną.

Wyrokowi w pkt I nadano rygor natychmiastowej wykonalności do jednomiesięcznego wynagrodzenia na podstawie art. 477² k.p.c. z urzędu.